

Colofon:

De Oud-katholieke Jongerenbrief verschijnt vier keer per jaar en wordt gratis verstuurd naar Oud-katholieke jongeren tot 20 jaar. Ken je iemand die ook een nieuwsbrief wil ontvangen, mail dan naar r.robinson@wanadoo.nl

Kijk voor meer informatie op <http://www.okkn.nl/?b=228>

Aan dit nummer werkten mee:

Peter Feenstra
Annemarie Giskes-Parmentier
Jillis van Maaren
Marleen Miltenburg
Hendrien Rill
Dick Schoon
Renée van Vliet

Redactie:

Remco Robinson

Vormgeving:

Jorg van Maaren

Agenda:

- 24 juni 2006: St. Willibrord-dag met ontmoeting tussen Oud-katholieke en Anglicanen met speciaal jongerenprogramma
- 22-29 juli 2006: Landkamp
- 5-12 augustus 2006: Z.A.Kamp
- 6-11 augustus 2006: Jongerencongres Freiburg (Geef je op!)

OK-Jongerenbrief

3^e Nummer

Nog eventjes en dan is het zover, vakantie. Vaak zit je dan met de laatste loodjes, een proefwerkweek, een laatste werkstuk of tentamens. Het is altijd nog even hard werken om dan zes tot acht weken niks te doen... Nou ja, je hebt natuurlijk je vakantieplannen, je bijbaantjes en misschien heb je nog genoeg dingen die na de vakantie af moeten zijn. Iedereen heeft zijn eigen vakantieplannen en daarom is het thema van onze derde OK-Jongerenbrief VAKANTIE.

Deken Dick Schoon uit IJmuiden geeft een vakantiegroet, de jongeren van de Engelmundusparochie in IJmuiden stellen zich voor. In onze activiteitenrubriek hebben we een verslagje van de Paaswake voor jongeren in Amersfoort en twee interviews met mensen die bijzondere vakanties hebben gehad, naar de Filippijnen en de Oekraïne. In onze media-rubriek wordt het tijdschrift Ronduit Insight besproken, vertelt Peter Feenstra iets over gebedskralen uit Zweden en hebben we een recensie van de verfilming van The DaVinci Code. Tenslotte gaan we in de rubriek internetpastoraat in op de keuzes die je moet maken als je eenmaal op vakantie bent.

Dus, een van de dingen om te doen deze vakantie: deze nieuwsbrief lezen!

In dit nummer:

Vakantiegroet	Internetpastoraat
Paaswake voor jongeren	Volleybaldag 2006
Filippijnenreis	Groeten uit Stare Klinovo!
The DaVinci Code	Levensparels

Mijn ouders gingen nooit op vakantie naar het buitenland. Ik herinner me een maand met ons gezin in een vakantiehuisje in Egmond, een paar weken op Ameland of ergens op de hei in Drente. Het weer was vaak slecht, maar wij vermaakten ons prima. We deden spelletjes of maakten lange wandelingen door de duinen of langs het strand, we bouwden zandkastelen die door de opkomende vloed werden weggespoeld.

En omdat ik in mijn werk al heel vaak met mensen praat, probeer ik dat op vakantie te vermijden. Dan is het een voordeel, als je in het buitenland de taal niet goed spreekt!

Waarom ga je eigenlijk op vakantie? Ik doe dat dus vooral om bij te komen van de drukte van het werk en om gewoon eens lekker niets te doen. Maar dat niet alleen. Op vakantie doe ik ook nieuwe indrukken en ideeën op. Zo kan ik dan als ik weer thuis

ben, de draad oppakken met nieuwe energie. Ik moet er dan ook niet aan denken dat ik altijd vakantie zou hebben – dat zou gauw gaan vervelen.

Elke lezer van deze jongerenbrief wens ik een goede vakantie toe. Ik hoop dat je de vrijheid krijgt om afstand te nemen van je zorgen en de gewone gang van zaken, om lekker te luieren en niets te doen. Maar ik hoop ook dat je de vrijheid vindt om nieuwe ervaringen op te doen en nieuwe vrienden te maken, zodat je er straks met nieuwe energie weer tegenaan kunt. Of je nu naar het buitenland gaat of thuis blijft: geniet van de vrijheid die God je geeft!

- Pastoor Dick Schoon.

De vakantie staat voor de deur. Na een jaar van hard werken op school en voor je bijbaantje ben je aan een wel verdiende rust toe.

Misschien ga je dit jaar voor het eerst zonder je ouders, alleen met je vriend of vriendin, op vakantie. Zonder je ouders op vakantie gaan is absoluut leuk, maar niet zonder risico's. Het hangt er vanaf met wie je gaat, maar als je de tv mag geloven, dan draaien jongerenvakanties om drie dingen, drank, drugs en seks.

Alle drie niet echt slechte dingen, maar als je weet hoeveel jongeren er in de zomermaanden verongelukkig, ziektes oplopen, in aanraking met de politie komen of van wie het lichaam naar Nederland moet worden teruggebracht, dan is het allemaal niet meer zo onschuldig.

Op zich is er niks mis met drank, drugs of seks. De vraag is alleen hoe je ermee omgaat. Die vraag moet ieder voor zich beantwoorden. Sommige mensen wijzen alles af, anderen vinden alles goed. Zelf denk ik dat het er omgaat wie je bent, voor jezelf en voor anderen. Ben je een gezellig

iemand met wie je een feestje kunt bouwen en die een glaasje mee kan drinken of ben je iemand die zijn of haar grenzen niet kent en uiteindelijk van alles doet waar je spijt van krijgt of anderen mee tot last bent?

Voor drugs komt dat nog veel nauwer. Op zich maakt het niet uit als je een keer blowt, maar wil je er afhankelijk van worden en steeds verder gaan?

Vaak is een vakantie de eerste mogelijkheid om met iemand naar bed te gaan. Ook dan komt het er op aan wie je bent. Misschien ben je smoorverliefd op iemand en wil je die stap nemen. Dat is iets heel anders dan er op uitgaan om te 'scoren'. Gebruik je iemand om plezier te maken of wil je iets bijzonders met iemand delen? Er zijn geen standaard antwoorden te geven, maar je moet steeds je eigen keuzes maken.

Wie ben ik, voor mezelf en voor anderen?

- Remco Robinson

Vakantie betekende vooral vrij zijn

We leerden nieuwe vrienden en vriendinnen kennen, met wie we soms ook na thuiskomst nog contact bleven houden. Vakantie betekende vooral vrij zijn: vrij van school en van andere dingen die we elke dag moesten doen, vrij om nieuwe ideeën op te doen.

Eigenlijk is dat later nooit veranderd. Als we tegenwoordig op vakantie gaan, fietsen we meestal door Gods mooie natuur of over stille weggetjes in Frankrijk of Italië. Ik voel de zon, de wind en soms ook veel regen. Ik geniet van de vrijheid van dagelijkse verplichtingen. Geen parochiewerk meer, geen geregel, geen briefjes en geen telefoontjes.

Ook dit jaar hadden we weer een Paaswake in Amersfoort. Er waren tussen de tien en vijftien jongeren uit Amersfoort, Hilversum en Utrecht en in veel dingen die we deden, hadden we het over water.

In de tuin van het Seminariegebouw stonden op paaltjes afbeeldingen van de kruisweg van Jezus. Bij elke plaat gingen Joris en Rudolf wat vertellen en wij mochten dan opschrijven wat wij erover dachten en erbij voelden. Dat werd dan voorgelezen.

Daarna gingen we naar binnen, een film kijken over de vlucht van Mozes uit Egypte. We zagen de zeven plagen en de tocht door de Rode Zee. Dat ging dus over water.

Toen gingen we een t-shirt verven. Ik had golfjes gemaakt, met daarna een = en daarna een hart: water is leven. Toen gingen we eten. Bert en Hilde Vercammen hadden spaghetti gemaakt en het was heel lekker.

Ronduit Insight

Voor deze OK-jongerenbrief heb ik het tijdschrift Ronduit insite gelezen. Nummer één en twee. Het tijdschrift heeft niet echt een hoofdonderwerp; het zijn eerder losse artikelen. In nummer één staat een groot artikel over een meisje dat vroeger bolletjes slikte. Er staat ook een artikel in over de band Ronduit Praise. In het tweede nummer staat een artikel over verschillende bijbels.

Het leuke van deze tijdschriften is dat

Na het eten gingen we op weg naar de kerk. We namen een tas met flessen met het gewijde water mee. Ook namen we het vuur mee naar de kerk. Dat trok behoorlijk de aandacht en gaf allerlei reacties. De meeste mensen keken naar ons en sommigen gingen ons uitschelden voor mongolen of sukkels. Dat voelde raar, maar omdat we met een hele groep waren voelden we ons ook wel weer sterk. Bij de kerk staken we het paasvuur aan en we gaven het water. Daarbij vertelden we waar het water voor was en we deden ook een paar lezingen. De kerkdienst duurde wel erg lang maar omdat we wel wat te doen hadden, was het niet erg saai. Al met al vond ik het weer een leuke, bijzondere dag. Het was afwisselend, binnen en buiten, serieus en gezellig en ik hoop dat we het volgend jaar weer gaan doen.

- Renée van Vliet

er heel veel meningen in staan van jongeren. Ook worden in elk tijdschrift een paar games besproken. Ook worden er in elk nummer vragen beantwoord in de Helpdesk. Je kan daar terecht met alle vragen die je hebt.

Er staat heel veel in de tijdschriften dus je moet er echt voor gaan zitten. Ik vond het leuk om deze tijdschriften te bekijken. Alleen zou ik ze zelf niet zo snel kopen.

- Marleen Miltenburg

“Activiteiten”

Het was weer zover: de traditionele Oud-Katholieke volleybaldag. Dit jaar georganiseerd door de parochie van de Heilige Vitus te Hilversum. Om 12.00 uur kwamen 10 teams samen in Sporthal De Fuik te Kortenhoeve. Daar hebben we zeer sportieve teams gezien die voor spannende wedstrijden hebben gezorgd. De kruisfinales werden gespeeld door Amersfoort, Hilversum, Egmond en Vita Nuova.

Amersfoort en Egmond kwamen in de finale. Hilversum en Vita Nuova hebben dapper gestreden om de 3e plaats. Vita Nuova werd uiteindelijk

Ik ben Hendrien Rill. Ik ben 11 jaar en woon in IJmuiden. Ik heb een vader, Roelof Jan, een moeder, Els en een zusje, Narda. Ik vind het erg leuk dat ik in dit blad mag komen. Op woensdag krijg ik lering van pastoor Dick Schoon. Daar leren we over de verhalen van de Bijbel. En op zondag ga ik naar de Engelmudus Kerk. Ik ben misdienaar en vind dat erg leuk. Van het bellen krijg ik soms kriebels in mijn buik omdat ik bang ben dat ik het te vroeg doe of te laat. Maar dat komt misschien omdat ik het nog niet zolang ben. En als ik geen misdienaar ben, ga ik bij de crèche helpen.

3e. De wedstrijd tussen Egmond en Amersfoort was er een van hoog niveau. Uiteindelijk is Egmond er in geslaagd als 1e te eindigen. Amersfoort moest zich tevreden stellen met een 2e plaats.

De Poedelprijs was voor Kampeiding 2 en de aanmoedigingsprijs ging dit jaar wederom naar De Paradijvogels uit Rotterdam. Volgend jaar is de volleybaldag in Egmond. Hopelijk zijn er dan nog meer deelnemende teams!

Namens de jongerenvereniging Vita Nuova uit Hilversum,

- Annemarie Giskes-Parmentier

Hendrien Rill stelt zich voor

Dat vind ik leuk omdat ik misschien iets met kinderen wil doen.

Ik ben naar de jongerendag in Enkhuizen geweest. Het was wel slecht weer en daarom deden we het in de kerk. Het waren leuke spelletjes zoals een toren maken van plastic bekertjes en mens-erger-je-niet. En als je dan een pion in je huisje had, mocht je een ballon pakken en laten knappen. Daar zat dan een letter in waar je een woord van moest maken. Estafette vond ik ook leuk. Mijn vader was de kok.

- Groetjes Hendrien

Filippijnenreis

Een interview met Martijn Thuysman

Deel 2

Martijn Thuysman uit Amsterdam Zuidoost is in 2003 drie weken lang samen met aartsbisschop Joris en andere jongeren op reis geweest in de Filippijnen. Waarom zou je naar de Filippijnen willen en wat blijft er over van zo'n reis?

Wat wist je van de Filippijnen voor je het vliegtuig instapte?

Ik wist eigenlijk alleen maar dat het een eilandengroep in Azië is en dat de hoofdstad Manilla heet, voor de rest wist ik nog niets. Natuurlijk kon ik me wel iets voorstellen bij Azië en tropische eilanden, ik zag de bounty-stranden, bergen met tropisch regenwoud en drukke steden al voor me. Ik heb wel gelijk in de atlas gekeken waar het precies ligt.

Julie hebben veel gereisd en veel gezien. Kun je in 5 woorden jouw impressie van het land geven?

Tegenstrijdig, eigenlijk kun je met dit woord het hele land omschrijven; armoede - rijkdom, droomachtig mooi - vreselijke natuurvernietiging, levenslustig - uitzichtloos, strijdbaar - moegestreden, westers - oosters. Bij ongeveer alles wat heb ik gezien, zag ik ook de keerzijde.

Veelal kregen jullie onderdak bij de mensen thuis. Was het niet moeilijk om contact te leggen, ik bedoel maar, andere taal, andere cultuur?

Om eerlijk te zijn was het niet veelal bij andere mensen thuis, we hebben maar een paar gastgezinnen gehad, maar we hebben wel hele dagen met Filipino's opgetrokken. Contact met hen is alles behalve moeilijk; iedereen is zo hartelijk, gastvrij en nieuwsgierig naar je. Problemen met taal zijn er ook niet; ze krijgen daar, net zoals bij ons, Engels vanaf de basisschool. Tuurlijk zijn er ook die Engels niet zo goed kunnen, verlegen zijn Engels te praten of niet naar de basisschool zijn geweest, maar met Engels kun je het daar prima af! Hun eigen taal is wel heel moeilijk, je kan er echt niks van verstaan! Je zou denk ik net zo 'makkelijk' Chinees of Japans leren. Maar je praat natuurlijk wel over de taal; wat zeg je als je elkaar tegen komt? hoe vraag je hoe het met iemand gaat? hoe zeg je 'dank je wel'? En zo leer je heel langzaam de belangrijkste dingen om te zeggen. Wat wel heel grappig is, is dat zij de letter 'g' niet kennen, terwijl wij die zo vaak gebruiken --> daG, hoe Gaat het, het Gaat Goed. We hebben ontzettend veel gelachen bij het proberen te praten van elkaars taal. De andere cultuur is ook heel interessant, je praat veel over de verschillen tussen de landen. Wij vertelden bijvoorbeeld dat we geen bergen hebben en dat het in de winter sneeuwt, daar heb je bijna alleen maar bergen en sneeuw -

- hebben ze nooit in het echt gezien. Er zijn zoveel verschillen dat je altijd wel iets hebt om over te praten. Maar niet alles is anders; ik denk dat de Filippijnen het meest westerse land van het Oosterse Azië is; veel is Amerikaans; shoppingmalls, McDonalds, Amerikaanse kabel-tv, maar ja dat krijg je als Amerika de Filippijnen bezet heeft. Bij de mensen thuis zag je de cultuurverschillen het meeste; het ontbijt bijvoorbeeld. Een typisch Filippijns ontbijt is: rijst met een gebakken ei en gebakken worstjes. Brood zoals wij dat kennen, hebben zij niet, alleen een zoet wit brood, wat ze daar meestal als snack bij de koffie eten! Niks pindakaas en hagelslag dus...

Ook hebben jullie deelgenomen aan een viering. Zijn er verschillen tussen kerk-zijn in Manilla en kerk-zijn in Amsterdam? Dat is wel iets makkelijker te vergelijken. De IFI (Iglesia Filipina Independiente: Filippijns Onafhankelijke Kerk) heeft min of meer dezelfde wortels als de OKK. De diensten kon ik niet verstaan, maar toch volgen omdat de volgorde van de dienst hetzelfde was als hier en ook de gezangen hetzelfde klinken.

Wel ietsje anders is, dat je iedere zondag makkelijk met 500 mensen in de kerk zit, dat het minstens 30

graden in de kerk is en dat je geen eigen boeken hebt.

De kerken zitten daar iedere zondag vol, het land is zo gelovig, zelfs op het plaatselijk openbaar vervoer wordt je verteld dat Jezus van je houdt.

Tegen de hitte hebben ze rijen ventilators staan, begint de dienst al om half 9 's ochtends en hebben de kerken geen ramen zodat het een beetje doorlucht.

En dat je geen eigen misboekje en gezangenboekje hebt, komt vooral door geldgebrek; de Kerk kan het niet betalen om zoveel boeken uit te geven. Tuurlijk hebben ze daar iets op gevonden; ze hebben alle gebeden en gezangen op sheets gekopieerd; met een projector laten ze dan alles zien op een grote witte muur.

Toen je op de terugweg naar Schiphol in het vliegtuig zat, heb je toen voornemens bedacht, dingen die je anders wilde gaan doen in Nederland? Of met andere woorden: Hebben die drie weken iets veranderd in je leven, in je denken of doen? Die 3 weken hebben absoluut mijn leven veranderd. Sowieso kwam ik stapelverliefd terug (op het land en op mijn ex-vriendin), maar ik ben ook heel anders naar dingen gaan kijken. Het is cliché om te zeggen, maar als je mensen in dorpen op vuilnisbergen hebt zien leven, zien lachen en -

Filippijnenreis

Deel 3

- zien huilen, besef je je echt wel hoe goed wij het hier in Nederland hebben. De dingen waar wij ons zoos druk om maken die daar belachelijk klinken... Ik ben toen ook heel politiek bewust en actief geworden. Het is eigenlijk te veel om op te noemen, ik heb zo veel dingen te verwerken gehad, niet alleen in het vliegtuig, zelfs nu 4 jaar later denk ik er aan terug en merk ik dat ik de dingen die ik daar heb geleerd en gezien, toepas op mijn beslissingen in het hier en nu. Ik had het nooit willen missen en zal het iedereen aanraden om 'andere werelden' te zien. Nu moet ik er wel bij vertellen dat ik zes keer in het land ben geweest (in drie jaar tijd) en daarom meer heb gezien

Groeten uit Stare Klinovo!

Groeten uit wat?! Stare Klinovo, dat ligt in de Oekraïne en je bent er na zo'n 23 uur reizen in treinen en busjes. In 2004 verstuurde Anje (19 jaar) haar vakantiegroeten vanuit Stare Klinovo. Zij was daar niet vanwege het vrolijke uitgaansleven of de schone stranden, maar omdat ze zin had om het eens anders te doen in haar vakantie. Een folder van World Servants wees op de mogelijkheid om een paar weken in het buitenland door te brengen, nieuwe mensen te ontmoeten en mee te helpen aan een bouwproject op een plaats waar de bevolking te arm is

en ervaren dan in die drie-weekse rondreis, maar ja met die ene reis is het begonnen!

Inmiddels is de tijd al een flink stuk verder. Heb je nog steeds iets met de Filippijnen? Ik zal altijd iets hebben met de Filippijnen; als het land in het Nederlands nieuws komt, let ik extra op en ik heb een heel netwerk van Filipijnse vrienden in Nederland opgebouwd. Nu het uit is met mijn vriendin uit Manilla, is het contact minder, maar ik kan het land en haar nooit vergeten. Ik wil dan ook nog heel graag een keer terug en het land aan mijn Amsterdamse vrienden laten zien. En tot die tijd? Gelukkig hebben we de foto's nog!

om het zelf te kunnen realiseren. Wat je noemt een doe-vakantie! Ghana, Bolivia, Egypte en India, het zijn een aantal bestemmingen waarop je kunt inschrijven als je tussen de 16 en 23 jaar bent.

En dus ook de Oekraïne. Waarom koos Anje voor dat project, terwijl ze had kunnen kiezen voor het meebouwen aan een school op Jamaica?!

Anje: " Nogal simpel, het was de goedkoopste reis! Zo'n project-reis is geen low-budgetbestemming. Toch heb ik niet zelf alles hoeven te betalen. Vanuit de organisatie -

word je geholpen in het zoeken en vinden van sponsors. Tenslotte ga je naar zo'n project om iets te helpen opbouwen. Mijn ervaring is dat mensen interesse tonen omdat ze jou kennen en dan best bereid zijn financieel wat bij te dragen. Ook mijn kerk deed niet moeilijk, maar reageerde enthousiast en maakte een bedrag over."

Met 25 andere jongeren bracht Anje dus haar 3 vakantieweken door.

Anje: " We hadden elkaar al een keer eerder ontmoet tijdens een voorbereidingsweekend, maar in die drie weken samenwerken, leerde je elkaar pas echt goed kennen. Daar kwam nog bij dat World Servants een christelijke organisatie is en dat hield onder andere in dat we elke dag begonnen met Goeienmorgengesprekjes, bidden en zingen en veel discussies hadden. Nou kwam ik wel regelmatig in de kerk, maar zo super gelovig of evangelisch ben ik nou ook weer niet. Voor ik me had aangemeld heb ik ook wel even getwijfeld of World Servants wel de juiste organisatie voor mij was, of ik niet beter voor iets neutralers kon gaan. Dat ik uiteindelijk toch met WS op reis ben gegaan had te maken met de goede organisatie van alles rond de reis. Dat vond ik prettig. Achteraf merk ik dat juist ook dat ' christelijke' deel van de reis me veel

gedaan heeft. We hebben over zoveel gepraat, zoveel vragen besproken waar je in het gewone leven niet echt aan toe komt."

In de Oekraïne was het zeker niet alleen bidden, maar ook flink werken. Anje en haar groep bouwden mee aan een goede en veilige kinderspeelplaats in het dorp. Ook ontmoetten ze elke dag de kinderen van Stare Klinovo voor een creatief 'kinderkerk'-programma.

Anje: " In die drie weken hebben we veel van de omgeving gezien door excursies en bergtochten. Het zijn bijzondere weken geweest en of je het vakantie moet noemen als je wakker 's morgens al om 7 uur afgaat of als je met paard en wagen naar de meest dichtbij zijnde douches moet rijden...

Wel weet ik dat ik heel veel heb gezien en meegemaakt en dat het groepsgebeuren veel voor me heeft betekend. Het motto van World Servants is 'bouwen aan jezelf door te bouwen voor een ander', nou, zo iets is het dus ook.

Ben je in de gelegenheid om ooit een keer zo iets te doen: meteen gaan!!"

- Jillis van Maaren

Heb je ook een anders-dan-anders-vakantie? Schrijf erover en mail het naar (r.robinson@wanadoo.nl).

The DaVinci code: een omstreden, veelbesproken en vooral door de Rooms-katholieke Kerk bekritiseerde film. Goeie film of ingewikkeld kerkdrama?

Gedurende de ongeveer 2.5 uur durende film volg je de ontwikkelingen in de zoektocht van professor Robert Langdon (Tom Hanks: You've got mail, The green mile) en de Franse agente/cryptologe Sophie Neveu (Audrey Tatou: Amelie, Dirty Pretty Things), die na een moord op Sophie's grootvader in het Louvre het raadsel omtrent zijn dood proberen op te lossen. Via schilderijen, sleutels en vooral met de onuitputtelijke kennis van Langdon komen zij tot een schokkende ontdekking, een ontdekking waar men voor moordt om het geheim te houden...

Zowel de Franse politie als de 'geheime raad' en de mysterieuze 'leermeester' die hen flink tegenzitten, weten de spanning er redelijk in te houden, en ook de creep van de film, een goede rol van Paul Bettany (A beautiful mind, Dogville) zorgt voor de nodige actiemomenten. Wie de film voor het eerst ziet, en dus nog zó op de uitleg van het verhaal moet letten dat de acteerkunsten van de spelers en de technische effecten minder opvallen, zal het zeker een onderhoudende

film vinden. In eerste instantie zou ik deze film op een schaal van één tot tien toch wel met een acht belonen. Veel actie, best wel wat spanning, moord, complotten, goed doordachte theorieën: het zit er allemaal in. Maar het acteren van hoofdrolspelers Hanks en Tatou vallen achteraf gezien toch nog best tegen. Hoewel Tatou vrijwel de enige vrouwelijke rol in de film heeft, lost zij als cryptologe nog bar weinig raadsels op en is het steeds Langdon die overal wel wat bij weet. Ook Hanks valt tegen, voornamelijk omdat hij gewoon Hanks is, en je vaker doet denken aan de acteur zelf dan aan het personage die hij neerzet. Qua mannelijke bijrol moet de film het meer hebben van interessante personages als Ian McKellen, die een zeer goede vertolking van een oude, kreupele Engelse rijkard neerzet. Ook Jean Reno voegt toe aan het verhaal als gedreven, maar misleidde en misleidende politieman.

Al met al is de film best leuk, maar wie hem een tweede keer zal gaan bekijken, wordt waarschijnlijk minder bezig gehouden door het plot en meer met de mooie effecten en vormgeving, die het door mij gegeven eindcijfer toch nog op een 7 weten te brengen.

- Jillis van Maaren

In de protestantse kerk wordt binnenkort een jongerenproject gelanceerd rond de Zweedse Frälsarkransen, in het Engels vertaald met Pearls of Life. Dit is een soort meditatie-snoer die er uitziet als een armband met achttien kralen in verschillende kleuren en vormen. In Zweden, Noorwegen en Finland is deze kralenketting bij de jongeren heel populair geworden en bij tienduizenden verkocht. De levensparels bieden een leidraad voor als je even tot jezelf wilt komen.

Ze hebben een duidelijke christelijke achtergrond en gaan vooral over levensvragen. Bijvoorbeeld: bij de kraal van de doop gaat het om het doel van je leven, je opdracht als gedoopt mens. Op de volgende websites kun je meer lezen: www.pearsoflife.org www.rukoushmet.net/english.htm www.perlen-des-glaubens.de Je kunt de levensparels bestellen bij info@okkn.nl

- Peter Feenstra

OK-Jongerenbrief

kleur

goud
 kleurloos
 parelmoer
 wit
 kleurloos
 zandkleurig
 kleurloos
 blauw
 kleurloos
 rood
 rood
 3x wit
 zwart
 kleurloos
 wit
 kleurloos
 goud

betekenis

God
 stilte
 ik
 doop
 stilte
 Woestijn
 stilte
 Zorgeloos
 stilte
 liefde krijgen
 liefde geven
 geheimen
 duister
 stilte
 opstanding
 stilte
 God

wat je erbij kunt zeggen of denken

Bron van alle dingen, grond onder mijn voeten
 Je hoeft niets te zeggen, alleen maar te zijn
 Een parel in Gods hand
 Mijn leven krijgt een doel
 -
 In mijn vertrouwen ben ik sterk
 -
 De last valt van mijn schouder
 -
 Geliefd worden is brood dat sterk maakt
 Brood is er om gedeeld te worden
 Ik open het boek van mijn hart
 Waar is de hoop als er geen uitzicht is?
 -
 Een ongedachte kans, een weg te gaan
 -
 Hier kom ik altijd weer thuis